

Ivan Danilov: USA kapitulovali v Afganistane.

Na rade je Ukrajina

- CZ24 News | 5. března 2020

USA/AFGHANISTAN: Washington využil epidémiu koronavírusu a to, že je teraz pozornosť obyčajných Američanov sústredená na prepád finančných trhov, aby potichu, rýchlo a rozhodne kapitulovali v Afganistane, píše v úvode svojho komentára Ivan Danilov

Cez 2 200 zabitých amerických vojakov, viac ako 20 tisíc ranených, osemnásť rokov vojny a okupácie, a tiež miliardy dolárov vynaložených na „afganskú kampaň„. To všetko bolo márne. Všetko vyhodili do odpadkového koša dejín v rámci podpísania jednej z najviac ponižujúcich dohôd za celé dejiny USA.

Táto „mierová zmluva„ je fakticky kapitulácia. A úsilie amerických diplomatov a médií s cieľom presadiť v informačnom priestore tézy o tom, že „nejde o kapituláciu ani o porážku, ale o výbornú mierovú zmluvu„, ešte raz dokazuje, ako ponižujúce to všetko pre Washington je. Minister zahraničia USA Mike Pompeo, ktorý prehovoril na slávnostnej ceremónii kapitulácie, teda podpísania „mierovej zmluvy„, vyhlásil:

„Táto zmluva nebude znamenať nič a dnešné dobré pocity nebudú trvať večne, ak nepodnikneme konkrétne akcie týkajúce sa prevzatých záväzkov a sľubov. (...) Viem, že existuje pokušenie hovoriť o víťazstve. Avšak, víťazstvo, víťazstvo Afgancov, sa dosiahne len vtedy, keď dokážu žiť v mieri a prosperovať..“

Porovnajte to s postojom hnutia Taliban, ktorý uvádza americká spravodajská agentúra Bloomberg:

„Deň pred podpísaním zmluvy s USA o začatí mierových rokovaní Taliban oznámil svoje víťazstvo. „Je to deň víťazstva„, povedal Šer Mohammad Abbás Stanekzaj, zástupca hnutia Taliban na rokovaníach. Víťazstvo prišlo s pomocou Boha..“

Samotný fakt, že sú USA, ktorých vojenský rozpočet (748 miliárd dolárov ročne) prevyšuje celkové HDP Afganistanu (18 miliárd dolárov ročne) až 41-krát, nútené dohovárať sa na mieri s hnutím Taliban, stačí na to, aby sme pochopili, kto a s akým skóre vyhral. Zmluva vlastne spočíva v tom, že Taliban nepoužije násilie proti afganskej vláde počas dosť dlhú dobu, aby západné médiá a voliči zabudli na existenciu Afganistanu, a potom si môže Taliban robiť všetko, čo ho napadne.

Sputnik teraz predstavuje oficiálnu konfiguráciu rokovaní a vzájomných záväzkov:

„Strany sa dohodli, že USA znížia počet vojakov v Afganistane z 12 tisíc na 8,6 tisíc počas 135 dní a potom budú pokračovať v stiahnutí všetkých amerických síl a síl NATO počas 14 mesiacov, ak sa Taliban zdrží násilia. Dohoda tiež stanovuje „trvalé a komplexné prímerie..“

Je príznačné, že dohoda neobsahuje priznanie akýchsi základných ústupkov zo strany Talibanu (ak nepovažujeme sľub neurčitého prímeria za istý ústupok), ale dokonca neobsahuje ani záväzky o zachovaní istého politického formátu následného urovnania, ktorý by aspoň trochu vyhovoval Washingtonu. Ako spravodlivo poznamenal analytik agentúry Bloomberg, „USA zámerne neurobili jasno (v otázke, pozn. red.) či Taliban skutočne uzná zvolenú vládu Afganistanu, za ktorú USA a ich partneri z koalície bojovali a umierali..“

Vyplýva teda najavo, že Taliban ani nepožiadali, aby uznal oficiálne vládu alebo výsledky volieb, ktoré prebehli v Afganistane pod dozorom americkej armády. Keď toto nie je porážka ani rozsudok celej americkej vojenskej operácie v tejto krajine, čo to potom je?

Pre úplnosť obrazu dodáme ešte jednu podrobnosť k „mierovému urovnaniu,, na americký spôsob: Mike Pompeo vo svojom prejave v Dohe nenašiel vôbec žiadne argumenty v prospech toho, že je táto zmluva dobrý nápad. Namiesto toho vyhlásil, že „za posledných šesť dní,, v Afganistane zaznamenali zmiernenie násilia. To je ale zrejme všetko, čím sa bývalý šéf CIA môže ohľadom Afganistanu pochváliť.

Postoj amerických médií

Dokonca aj médiá lojálne voči Washingtonu, ako je napríklad agentúra Reuters, priznávajú, že „existuje nevyriešená otázka,, a síce, kto zostaví afganský tím na rokovaniach s Talibanom o tom, ako zapojiť povstalcov do politického procesu, a nakoniec, ako sa podeliť o moc s hnutím (Taliban, pozn. red.).

V tomto kontexte vyzerá počínanie USA tak, akoby jednoducho nechali svojich zástancov v Afganistane napospas osudu. Jediná a zrozumiteľná časť amerického geniálneho plánu spočíva v tom, aby mohli stiahnuť vojská a potom dlho a s radosťou natáčať hollywoodske filmy o hrdinskom víťazstve odvážnych amerických vojakov nad Talibanom.

Prax však ukazuje, že to nie je zlé rozhodnutie: s ohľadom na vplyv americkej mašinérie umeleckej propagandy na mozgy našich súčasníkov, budú o niekoľko rokov len experti na geopolitiku vedieť, že USA v skutočnosti v Afganistane prehrali, pričom tí, ktorí sa o tom odvážia písať v západných médiách, budú obvinení zo šírenia konšpiračných teórií a podozrievaní z práce pre ruské tajné služby.

Lenže všetky tieto filmy nepomôžu tým, ktorých príbuzní zahynuli v tejto vojne a nejde len o amerických vojakov, ale aj o vojakov krajín, ktorých geopolitici sa chceli zapáčiť Washingtonu a vyslali do Afganistanu svoju „potravu pre delá,,. Je to Veľká Británia, Poľsko, Rumunsko, Kanada, Francúzsko, Gruzínsko, Estónsko, Lotyšsko atď.

Robiť poskoka vo vojnách veľkej americkej ríše je zrejme prestížne, ale iba v prípade, že tá ríša vyhráva. Dnes táto ríša predviedla svoju slabosť a celý svet túto slabosť vidí. Musíme, ale poznamenať, že rozhodnutie o stiahnutí z Afganistanu je odvážny krok prezidenta Trumpa, vyvolaný na jednej strane politickou účelnosťou (Trump vykonáva volebnú kampaň a sľúbil stiahnutie už v roku 2016), a na druhej strane ekonomickou potrebou.

Ekonomické dôvody

Na rozdiel od americkej propagandy Trump už v roku 2016 hovoril o tom, že je americká ekonomika „jedna veľká tuková bublina,, a chápe, že sa z nekonečných vojen môže stať ihla, ktorá túto bublinu prepichne. Dobrý biznismen dokáže rozoznať a škrtnúť straty a zbaviť sa vedľajších aktív.

Potom, čo sa Trump zbavil Damoklovho meča, impeachmentu a „ruského vyšetrovania,, konečne mal schopnosť pokračovať v plnení tejto časti svojich volebných sľubov. Najdôležitejšie v tomto príbehu nie je osud Afganistanu alebo Kurdov (ktorých Trump už skôr odpísal a nechal napospas osudu), ale to, koho ďalšieho sa tento skvelý washingtonský manažér bude chcieť zbaviť.

Je z čoho vyberať, ale prvý kandidáti „na predaj,, sú jasní. Tým skôr, že minimálne jeden taký aktívne pomáhal Demokratickej strane zdiskreditovať Trumpa v roku 2016, a potom odmietol účasť vo vyšetrovaní korupcie Joea Bidena. Táto história určite bude mať pokračovanie, a to už len preto, že

prezident USA je známý tím, že na krivdy nezabúda.